

Ungdomsfotboll i Etiopien

Kartläggning av ungdomsfotboll i Etiopien

Desalegn Girma Wondimu

GYMNASTIK- OCH IDROTTSHÖGSKOLAN

Självständigt arbete grundnivå 85:2017

Idrott III: HT 2017

Handledare: Karin Söderlund

Examinator: Bengt Larsson

Sammanfattning

Syfte och frågeställningar

Syftet med undersökningen är att beskriva hur barn- och ungdomsfotbollen är organiserad i Addis Abeba, Etiopien, med ett speciellt fokus på ungdomsfotbollen. Uppsatsen kommer att redovisa ledares, tränarnas och ungdomars beskrivning av ungdomsfotbollen. Frågeställningarna är: Hur beskriver tränare, ledare och ungdomar ungdomsfotbollens organisation samt dess hinder och möjligheter, i Addis Abeba Etiopien.

Metod

Både en kvantitativ och kvalitativ metod har använts. Studien genomfördes dels med intervjuer med sex personer där två tillhör fotbollsfederationen, en är från kommunen, två är ungdomstränare och en sportchef på en klubb i Etiopiens första liga, dels via en enkätundersökning med två ungdomslag i åldrarna 13–17 år.

Resultat

Resultatet av intervjuerna och enkäterna visar att endast viss begränsad organisation finns. För åldrarna 6–12 år finns i Addis Abeba eller i Etiopien ingen organisation likt exempelvis Sveriges statsstödda barn- och ungdomsverksamhet. I denna åldersgrupp görs enbart tillfälliga lösningar genom klubbarna och federationen, eller av barnen och ungdomarna själva genom spontanfotboll. För de lite äldre pojkarna, 13-15 år, finns skolfotboll samt så kallade ”projekt”, men ingen organisation eller några fotbollsföreningar. Ungdomsfotbollen har många utmaningar. Det saknas resurser, utbildade tränare, lämpliga fotbollsplaner, materiel, utrustning, lokaler och träningstider. Det saknas också en tydlig policy hos Etiopiens och Addis Abebas fotbollsfederation som prioriterar ungdomsfotbollen och som visar hur den bör organiseras. Det finns dock stora möjligheter till förbättring. Enkäten visar att intresset och motivationen är stort.

Slutsats

Ungdomsfotbollen i Addis Abeba är organisatoriskt outvecklad och uppvisar brister i struktur, prioritering och långsiktighet. Detta behöver åtgärdas om man vill nå en hållbar ungdomsfotboll i Etiopien.

Innehållsförteckning:

1. Inledning	1
2. Bakgrund	1
2.1 Definition och riktlinjer i Sverige och i Etiopien	1
2.2 Beskrivning av Etiopien och fotbollens tidiga historia	2
2.3 Fotboll i Etiopien idag	3
2.4 Ungdomsfotbollens uppbyggnad i Sverige och i Etiopien – en kort jämförelse	4
2.5 Svenska och etiopiska statens stöd och idrottspolitiska mål - riktlinjer och värdegrund	4
2.6 Forskningsläget	6
2.6.1 Talangutveckling.....	6
2.6.2 Organisation och struktur	6
2.6.3 Tidig ungdomsutveckling och barnfotboll.....	8
2.7. Teoretiska utgångspunkter	9
3. Syfte och frågeställningar	10
4. Metod	10
4.1 Urval och tillvägagångssätt	11
4.2 Arbetsplan och genomförande	11
4.3 Procedur	12
4.3.1 Intervju	12
4.3.2 Enkät	13
4.4 Etiska överväganden:	13
4.5 Validitet och Reliabilitet:	14
5. Resultat	15
5.1 Intervjuer	15
5.1.1 Om ungdomsfotbollsverksamheten i fotbollsklubbarna	15
5.1.2 Om ungdomsfotboll i så kallad projektform	16
5.1.3 Om skolfotbollen.....	17
5.1.4 Om spontanfotboll.....	17
5.1.5 Om barn och ungdomsverksamhet	17
5.1.6 Om hinder för ungdomsfotbollen.....	18

5.1.7 Om förutsättningar och möjligheter för ungdomsfotbollen.....	19
5.1.8 Sammanfattning av resultaten.....	20
5.2 Ungdomars syn på fotboll.....	20
6. Diskussion och analys.....	21
6.1 Talangutveckling.....	21
6.2 Organisation och struktur	21
6.3 Tidig ungdomsutveckling och barnfotboll	22
6.4 Hinder & förutsättningar	23
6.5 Metodkritisk värdering	24
6.6 Fortsatt forskning.....	25
7. Slutsats från studien.....	25
Käll- och litteraturförteckning:.....	27
Bilaga 1-Litteratursökning:	29
Bilaga 2 - Enkätfrågor:.....	31
Bilaga 3 Intervjuguiden:.....	33

1. Inledning

Det som väckte mitt intresse för fotboll i Etiopien är att jag själv har vuxit upp i Etiopien och känner till hur stort intresse folket har för fotboll, men ändå lyckas inte Etiopien i fotboll såsom de till exempel gör i stora friidrottstävlingar. Det är inte lätt att förklara vad detta beror på. Min erfarenhet säger mig att för att lyckas i friidrott liksom inom alla sorters idrott, krävs mycket hård träning. Men kanske krävs det också något mer?

Mina tidigare erfarenheter är att många inom etiopisk fotboll börjar ganska sent i ett organiserat fotbollssammanhang och missar därmed den viktigaste inläringstiden. En förklaring till detta kan vara att det inte finns några ideella tränare som kan träna ungdomar i tidig ålder och att inte många klubbar satsar på ungdomsfotboll.

Etiopiens idrott går hand i hand med landets ekonomi. Den etiopiska ekonomin är beroende av lantbruket och landets resurser räcker inte till alla behov såsom vård, utbildning med mera, inte minst på grund av en mycket snabbt växande befolkning (Chappell & Seifu 2000, s. 35). Precis som i andra utvecklingsländer finns brister och okunnighet om kost, hälsa, bostäder och utbildning. Detta är några av orsakerna till att idrotten i allmänhet inte har utvecklats. Etiopiens idrottspolicy har inte varit anpassad till landets förutsättningar. Allmänt kan sägas att den etiopiska idrottspolitiken har utformats av den socialistiska ideologi som präglade landet under slutet av 1900-talet och som inte tog hänsyn till landets brist på resurser såsom utrustning och idrottsfaciliteter. Ekonomin är inte tillräckligt stark för att utbilda fler lärare, tränare och ledare (Chappell & Seifu 2000, s. 35).

2. Bakgrund

2.1 Definition och riktlinjer i Sverige och i Etiopien

I vardagligt språk benämns ofta all fotboll upp till 18 år som ungdomsfotboll. En snävare indelning är att benämna ungdomsfotbollen som barn- och ungdomsfotboll. Enligt idéprogrammet *Idrotten Vill* bör deltagare inom idrotten generellt indelas efter ålder och ambitionsnivå. Inom all barnidrott avses i allmänhet barn till och med 12 år. Från 13 – 20 år kallas gruppen ungdomsfotboll och över 20 år vuxenidrott (Idrotten Vill 2009) utifrån RF:s idéprogram, reviderat 2005.

Nya riktlinjer från Sveriges regering kom 2009. Här beskrivs behovet av att statsbidrag skall gå till verksamheter som arbetar utifrån ett barnrättsperspektiv, vilket betyder till barn under 18 år enligt FN:s barnkonvention. Här anges att alla oavsett ålder, kön, sexuell läggning, samt social, etnisk och kulturell bakgrund och funktionsnedsättning skall vara lika välkomna i den

idrottsliga gemenskapen, även kvinnors och mäns tillgång till lokaler utrustning och ekonomiskt stöd (Statens stöd till idrotten, Regeringens Proposition 2008/09:126). Motsvarande saknas i Etiopien. Däremot finns en enklare idrottspolicy publicerad på etiopiska regeringens hemsida (Ethiopian Legal Brief 2011).

I den etiopiska idrottspolicyn skrivs tydligt om de idrottsliga problem som finns i landet, och om dess lösningar. Det anges att alla som vill idrotta ska ges möjlighet att delta. Oavsett ålder eller kön ska alla ha möjlighet att vara aktiva i olika idrotter. Samhället är basen för idrotten, men fram till nu har hela idrottsrörelsen enbart handlat om elitidrott. Idrotten är organiserad elitverksamhet för att konkurrera i internationella tävlingar, vilket gör att den breda samhällsbaserade idrottsrörelsen glöms bort, vilket även minskat anslutningen av nya deltagare i olika idrottsliga sammanhang. Det är även brist på utbildade personer, idrottsaktiviteterna i skolan har sjunkit, bristen på idrottsanläggningar ökat, såväl som brist på sportkläder och utrustning, vilket är ett stort problem i landet. Önskvärt vore att idrotten hade en mera centrerad bas i samhället (Ethiopian Legal Brief 2011).

För att gradvis kunna lösa dessa grundläggande problem och styra sporten i en annan riktning med nya utsikter är en samhällscentrerad rörelse ett alternativ. Därför är formuleringen av denna sportpolitik avgörande för landets möjligheter att producera elitidrottare som kan prestera på hög nivå vid nationella och internationella tävlingar (Ethiopian Legal Brief 2011).

2.2 Beskrivning av Etiopien och fotbollens tidiga historia

Etiopien är beläget på Afrikas Horn i nordöstra Afrika. Det gränsar till Djibouti, Eritrea, Kenya, Somalia, Sydsudan och Sudan. I Etiopien råder ett tropiskt monsunklimat, som varierar beroende på landets topografi. Etiopiens folkmängd var vid den senaste folkräkningen 2007 ca 74 miljoner vilket gör det till det 16:e största landet i världen mätt efter folkmängd. Men enligt Central Intelligence Agency har antalet invånare år 2018 ökat till dryga 105 miljoner (Central Intelligence Agency 2018). Ytan är 1 127 127 km² vilket gör landet till det 26:e största mätt efter yta. Addis Abeba är huvudstaden i Etiopien. Stadens namn betyder ungefär "Nya Blomman". Addis Abeba ligger på 2 355 meters höjd över havet, och har 4,4 miljoner invånare (Central Intelligence agency 2018).

Etiopiens ekonomi är präglad av fattigdom och baserad på jordbruk som står för 60 procent av exportinkomsterna och sysselsätter 80 procent av arbetskraften. Jordbrukssektorn lider av ofta förekommande torrperioder och gammalmodiga produktionsätt. Kaffe är en av de viktigaste grödorna (kaffeexporten var ca 350 miljoner USD 2006), men de historiskt låga kaffepriserna

medför att många jordbrukare istället odlar kat som är en drog (Central Intelligence agency 2018).

Fotboll introducerades i Etiopien på 1900-talet. Etiopiens fotbollshistoria skiljer sig åt jämfört med resten av de afrikanska länderna. I andra afrikanska länder har fotbollen introducerats via de olika kolonialländerna. Däremot har utövandet av fotboll förts till Etiopien via italienare, samt med diplomater från Europa. De första matcherna spelades mellan olika nationaliteter som bodde i Etiopien, till exempel armenier och greker, och mellan olika diplomater. Frankrikes lag var deras marinsoldater från Djibouti. Detta ledde till att det 1924 bildades olika klubbar. År 1927 fanns det fotbollsklubbar på Teferi Mekonen skolan. Det etiopiska fotbollsförbundet etablerades 1943. Senare, 1957, fanns tre nationer med i afrikanska mästerskapen, nämligen Etiopien, Egypten och Sudan. Enda gången som Etiopiens landslag vunnit afrikanska mästerskapen var 1962, ett mästerskap som arrangerades i Addis Abeba, där Etiopien vann med 4 - 2 mot Egypten (Ege et al. 2009, s. 411).

2.3 Fotboll i Etiopien idag

Etiopiens huvudstad Addis Abeba har stor betydelse för Etiopiskt fotboll. Många nationella och internationella fotbollstävlingar arrangeras i just huvudstaden. Sju av landets Premier League klubbar kommer från Addis Abeba. I Addis finns två fotbollsarenor. Den ena tar 35 000 åskådare och är byggd 1940 och renoverades år 2000 för afrikanska ungdomsmästerskapen (CAF, Confederation of African Fotboll). Den andra arenan är mindre. Den håller inte internationell standard och tar färre åskådare. Båda arenorna används för fotbollstävlingar och friidrottstävlingar men kvaliteten på arenorna är dålig och naturgräs finns endast på den stora arenan. Den andra arenan är konstgräsplan som gjordes av Fifa, men den är mer än tio år gammal. Naturgräsplanerna är ofta dåliga på grund av för lite vatten, samt dålig jord (Ethiopian Football Federation 2017).

Etiopiens fotbollsfederation (EFF) har ansvar för alla professionella fotbollsligor i Etiopien, inklusive Etiopiens Premier League, Etiopiens Högre League ("Superettan") och Första Divisionen (First League). Förbundet driver också de etiopiska damernas Premier League tillsammans med de andra delarna av kvinnornas professionella fotbollsliga. Förutom detta har EFF också ett ansvar för U20 och U17. Det finns 16 klubbar i Premier League och under en säsong spelar varje klubb total 30 matcher (Etiopiens Fotbollsfederation, 2017).

2.4 Ungdomsfotbollens uppbyggnad i Sverige och i Etiopien – en kort jämförelse

För att bedriva ungdomsidrott i Sverige krävs ett barnrättsperspektiv. Enligt Eliasson (2011) ingår i barnrättsperspektivet:

- Att barnen ska uppleva idrotten som en positiv miljö, att alla ska känna sig välkomna, få känna acceptans och samhörighet;
- Barnen ska ha roligt och få varierande träning, samt få tillräckligt av färdighetsträning;
- Kamraters betydelse är viktig och värdefull;
- Att tid ägnas åt att utveckla positiva sociala relationer mellan barn, samt mellan barn och vuxna;
- Tona ner allvaret och överdrivna krav på prestation;
- Resultaten i insatsen skall bemötas positivt och barnen ska känna att de gjort sitt bästa;
- Arbeta för allas lika värde, t.ex. oavsett prestationsförmåga eller kön;
- Ta hänsyn till barns olikheter (Eliasson 2016, s. 8).

Mycket av detta tänkande finns i svensk barn- och ungdomsfotboll, däremot saknas det helt i fotbollsverksamheten i Etiopien, där mycket är inriktat på elit tänkande, att få fram elit spelare redan i ungdomsverksamheten (Ethiopian Ligal Brief 2011). Etiopien tappar således mycket av den psykosociala utvecklingen på individnivå, som stärker barnen och ungdomarna i en positiv miljö, där man tillsammans verkar för att lösa en uppgift, samt i med och motgång få det stöd som där och då behöver finnas (Wagnsson 2009).

2.5 Svenska och etiopiska statens stöd och idrottspolitiska mål - riktlinjer och värdegrund

Svenska statens idrottspolitiska mål och ansvar uttrycks i de utvidgade politiska mål som anges i besluten som fattades efter en uppföljning 2015. Utgångspunkten för uppföljningen var att Riksförbundets vision i sin skrift *Idrotten Vill* skilde sig från vad statens mål och syfte angav och i vad man inom idrotten verkligen gör. I uppföljningen uppmärksammades särskilt socioekonomiska förhållanden, jämställdhet, jämlikhet och möjlighet för barn och ungdomar att ingå i den idrottsliga gemenskapen, Även kränkningar och sexuella övergrepp måste uppmärksammas. År 2009 beslöt riksdagen att idrottsstödet till barn och ungdomsidrotten skulle utökas och att statsbidragen till dessa skall gå till verksamheter som bedrivs ur ett barnrättsperspektiv enligt FN:s barnkonvention.

Idrotten vill är en skrift som produceras av Riksidrottsförbundet som utifrån regeringens och riksdagens beslut arbetat fram de upplägg och rekommendationer som riktar sig till medlemmarna inom olika områden (Riksidrottsförbundet 2011a). Många idrottsföreningar har tagit till sig skriften som utgångspunkt för sin verksamhet.

Idrottens verksamhetsidéer är:

- Idrott är en fysisk aktivitet, [...] utföras för att ha roligt, må bra och prestera mer;
- Idrotten innehåller, träning, lek, tävling och uppvisning;
- Idrotten ger fysisk, psykisk, social och kulturell utveckling;
- Vi organiserar självständiga föreningar och förbund som tillsammans utgör en fri och frivillig folkrörelse förenad i Riksidrottsförbundet.

I *Idrotten Vill* skrevs idrottens vision, det innebär att svensk idrott ska vara bäst i världen för alla individer på alla nivåer. Idrottens vision kan bli verklighet med hjälp av en samlad idrottsrörelse med ett starkt förbund och föreningar och en utbildningsverksamhet i världsklass (Riksidrottsförbundet, 2009a).

Riksidrottsförbundet (2009a) beskriver en värdegrund som består av fyra komponenter som ingår i *Idrotten Vill*. De komponenterna är: 1) Glädje och gemenskap: det innebär att all verksamhet som bedrivs skall vara kul, man skall må bra och kunna prestera mera. Glädje och gemenskap är en av drivkrafterna för idrotten; 2) Demokrati och delaktighet: Alla medlemmarnas röster ska betraktas som likvärdiga och alla som deltar ska vara med och bestämma och ta ansvar för att verksamheten bedrivs jämställt, oavsett bakgrund; 3) Allas rätt att få vara med: detta står för att alla som är med i en förening är där utifrån sina egna förutsättningar, oavsett nationalitet, etniskt ursprung, religion, ålder, sexuell läggning samt fysiska och psykiska förutsättningar; och 4) Rent spel: innebär att hålla sig inom ramar av överenskommelser och en god etik och moral. Rent spel är en bas eller förutsättning för tävlande på lika villkor och arbetar mot fusk, dopning, en osund ekonomi, mobbning, trakasserier och våld på och utanför idrottsarenan (Riksidrottsförbundet, 2009a).

Den etiopiska idrottspolicyn har skrivits som en samhällsbaserad verksamhet där samhället är basen för idrotten (Ethiopian Ligal Brief 2011). Här är några viktiga punkter: idrotten skall vara samhällsbaserad till exempel öka antal deltagande i den traditionella idrotten, förstå att idrott är en grundläggande rättighet för alla människor, all organisation bör vara samhällsbaserad, det bör finnas idrottslokaler till exempel vid skolor, och nära arbetsplatser; kvinnorna ska ha samma rätt till alla idrottsaktiviteter, all idrottsutrustning ska finnas i landet

och stödja lokala produkter, samt öka kompetensen hos personalen (Ethiopian Ligal Brief 2011).

2.6 Forskningsläget

Genomgången av forskningsläget har delats upp i tre delar vilka bedöms som relevanta för studien 1) Talangutveckling, 2) Organisation och struktur och 3) Tidig ungdomsutveckling och barnfotboll.

2.6.1 Talangutveckling

Vikten av väl fungerande ungdomsfotboll för att identifiera nya talanger lyfts fram i artikeln ”The Talent Development Environment in a Norwegian top-level football club” (Aalberg, & Saeter, 2016). Artikeln beskriver vägen till det professionella fotbollslivet. För att lyckas utveckla ungdomar är det viktigt att veta vad som krävs både inom och utanför fotbollen. Fokus bör ligga på den individuella spelarens utveckling samt på vilka yttre faktorer som påverkar spelarnas utveckling. Målet i den stora elitklubben Rosenborg i Norge är att ge ungdomsfotbollsspelare verktyg samt resurser både på planen och utanför planen genom att använda både holistiska och systematiska metoder det vill säga både metoder som tar hänsyn till hela individen och metoder som utvecklar individens fotbollskunnande (Henriksen 2010, s.160).

Talangutveckling är mycket komplext, det kan vara processer som tar lång tid samtidigt som det som räknas i det korta perspektivet är att de presterar bra och gör en bra insats på planen. Den fotbollsmiljö som krävs är därför en medmänsklig miljö vilket kan vara avgörande för ungdomars utveckling och för talangutveckling då detta är en långsiktig process. (Aalberg & Sether 2016, s.161). Fokus bör inte ligga på de tidiga resultaten, utan i stället på den individuella spelarens utveckling. Till exempel slutar många spelare på grund av att de inte hinner med både fotbollen och skolan. Skolan är viktig och fotbollsklubbarna måste ha bra kommunikation med skolan. Fotbollsmiljön ska vara en trygg plats för ungdomarna som de kan kombinera med utbildning och andra aktiviteter. De yttre faktorerna, det vill säga faktorer utanför idrottsarenan påverkar deras prestation. En bra idrottsmiljö är att ha kompisar med idrottsintresse, att ha mindre press på sig att lyckas samt att ha bra relationer med sin tränare. (Aalberg & Sether 2016, s. 161).

2.6.2 Organisation och struktur

Att utveckla ungdomar för seniorlag har stor betydelse för både klubbarna och spelarna. Klubbarna får spelare till A-laget och stärker sin ekonomi genom att få fram egna spelare och

spelarna får bra ekonomiska ersättningar och agenterna får jobb. I Relvas et al. (2010) beskrivs fotbollsklubbarnas organisation, hur strukturerna bör se ut samt hur man ska jobba för att utveckla ungdomarna. Författarna har gjort djupintervjuer med de europeiska elitklubbarna om hur de utvecklar ungdomar till elitfotbollsspelare. I dessa elitfotbollsklubbar är målet för ungdomsutvecklingen att de ska spela i förstalaget, med fokus på spelarnas personliga utveckling och att de får bättre löner.

Federationens stöd för att utveckla ungdomsfotbollen är en viktig del av denna utveckling. I England lanserade den ”tekniska avdelningen” på Fotbollsfederationen (Football Association; FA) år 1997 något de kallade Football education for young players: ”A charter for Quality”. Denna hade som syfte att FA tydligare skulle stödja klubbarna i att ta ansvar för och skapa strukturer för att utveckla ungdomar samt ge klubbarna bättre förutsättningar för ungdomsutveckling så som anläggningar, personal, medieansvarig, praktiska övningar och lagstiftning. Även Frankrike tog fram ett liknande dokument som heter ”Charte du Football Professionnel” (2007). Charte är ett dokument som bland annat årligen ger uppdaterade instruktioner till alla landets fotbollsakademier (Relvas et al 2010, s. 170).

Många fotbollsländer och deras federationer såsom Belgium FA, Finnish FA, German FA med flera är medvetna om den svåra situationen och att spelarna har svårt att lyckas gå från akademispelare till professionella spelare. Detta har lett till att de startade Foot Professional Academy Support System, eller Foot PASS. Foot PASS försöker hjälpa fotbollsklubbarna att utveckla ledningssystem av hög kvalitet. Klubbarna ska till exempel ha en långsiktig strategisk plan samt en effektiv organisation. Motivationen är att skapa högkvalitéakademier inom klubbarna som utvecklar hemmatalangerna och hjälper klubbarna att lyckas i en alltmer konkurrensutsatt värld. Enligt Hoecke et al. (2006) kan detta göras i sju dimensioner: 1) strategisk planering, 2) organisationsstruktur, 3) talangutveckling, 4) stöd till klubbarnas aktiviteter, 5) inre marknadsföring, 6) yttre relationer och 7) anläggningar / faciliteter (Relvas et al 2010, s.170).

Svenska fotbollsförbundet ger ekonomiskt stöd till klubbarna att ha minst en heltidstränare för lagen i åldrarna mellan 16 och 19 år. För att få detta ekonomiska stöd måste klubbarna ha bra träningsanläggningar, ha spelare med i ungdomslandslaget och rapportera till svenska fotbollsförbundet om sitt utvecklingsarbete i klubben, till exempel utveckling av övningar och spelare. Därtill måste tränarna delta i det svenska fotbollsutbildningsprogrammet varje år för att upprätthålla sin tränarpraktik (Relvas et al 2010, s. 178).

Syftet med ett ungdomsutvecklingsprogram är: 1) att utveckla spelare till A-lagsspelare för det egna laget, 2) att ha en positiv inverkan på ungdomarnas personliga och sociala utveckling och 3) få vinst genom att sälja spelare på en internationell marknad. Detta är de flesta klubbarnas mål med spelarutvecklingen (Relvas et al 2010, s. 179). Målet för svenska fotbollsklubbar är att 1) utveckla spelare till landslaget, 2) att 50 procent av de professionella spelarna i truppen kommer från den egna akademien och att 3) hjälpa svensk fotboll utvecklas för att ingen kan leva själv bara på den egna klubben utan alla måste vara involverade i att utveckla en bra svensk fotbollsmiljö och bidra till den svenska fotbollsutvecklingen. Det sista målet är att alla spelare som har gått igenom klubbens akademi ska ha med sig bra erfarenheter och känna att det var den bästa tiden i deras liv (Relvas et al 2010, s. 180).

2.6.3 Tidig ungdomsutveckling och barnfotboll

I Sverige har vi haft och har alltjämt utgångspunkt i den breda idrotts- och folkrörelsebaserade verksamheten. Det visar sig bland annat i idrottens ideologi, organisering och offentliga ekonomiska stöd (Norberg, 2012). Det är alltid barn- och ungdomsidrotten som prioriteras. Orsakerna till detta är att här även ingår folkhälsa och demokratifostran (Fahlén och Sjöblom, 2012). Detta kan inte ersättas av elitidrottssatsning. Med välfärdspolitiska satsningar på idrotten avses att ge barn möjlighet att idrotta på lokal nivå. Enligt FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt artikel 12, har barnen rätt att bli hörda och att det tas hänsyn till deras åsikter (Brackenridge 2011, s. 1).

I många länder arbetar man med spelarutvecklingsplaner för barn och ungdom, ett arbete där kvaliteten är avgörande för att bli framgångsrik. Engelska fotbollsförbundet (FA) har under ca 20 år arbetat intensivt med utveckling av så kallad gräsrotsfotboll över hela landet med stöd- och kvalitetsprogram. Man har utvecklat program och principer för så kallad ”smålagsspel” (minifotboll) för barn under 10 år, för skolfotboll och juniorfotboll. Man har utbildat grundskollärare, anställt kvalificerade tränare, samt andra ansvariga på olika nivåer. Hela upplägget ovan kring minifotbollen med resultat och rekommendationer, utvärderades 2001 (Les & Wayne 2016, s. 804).

Minifotboll är fotboll utifrån barnens behov att spela, men också samtidigt ha roligt. Minifotbollens principprogram enligt FA är:

- Det är ett riktigt spel för barn.
- Försäkrar eller ökar samarbetet mellan federationen, ligan och klubbarna. Detta gör det framgångsrikt.

- Det viktigt att mini-fotbollsplaner och målen var tillgängliga.
- Minifotboll är anpassat för barn för att möta deras behov.

Här nedan beskrivs de positiva aspekter av minifotbollsprogram som kan leda till framgång:

- Mer beröring av bollen,
- Större engagemang i spelet,
- Rätt målstorlek för målvakten,
- Enkla regler,
- Färre spelare på planen, enklare att ta beslut och bättre förståelse,
- Mindre fotbollsplan och rätt fysiska krav på barnen.

Grundläggande rörelser och färdigheter bör praktiseras och behärskas innan sportspecifika färdigheter införs. Utvecklingen av dessa färdigheter, med ett positivt och roligt förhållningssätt, kommer att bidra väsentligt till framtida prestationer. Deltagande i ett brett utbud av sport uppmuntras också. Denna tonvikt på motorisk utveckling kommer att producera idrottare som har bättre träningsförmåga för långsiktig sportspecifik utveckling. Om den grundläggande motoriska träningen inte utvecklas mellan åldrarna nio till tolv år, kan färdigheterna inte återfås vid ett senare tillfälle, även om noggrant planerade och genomförda program kan bidra till begränsad framgång (Balyi 2010, s. 16 - 23).

2.7. Teoretiska utgångspunkter

Denna studie tar sin utgång i ramfaktorteorin. Teorin skapades av Urban Dahllöf 1967 och utvecklades vidare av Ulf P Lundgren (Lundgren, 1999). Teorin beskriver hur utbildningssituationer gestaltar sig och påverkas av de ramar som den behöver följa (Lundgren, 1999). Lundgren beskriver specifikt en modell innehållande tre delar: ”ramfaktorer”, ”undervisningsprocesser” och ”läranderesultat”. Med ramfaktorer menas faktorer som sätter ramar och begränsningar för hur undervisningen kan bedrivas. Dessa styr i sin tur de lärandeprocesser som sker i undervisningen, vilka i sin tur leder till läranderesultatet (Lundgren 1972, s. 12).

Ramfaktor teorin utgår från tre faktorer:

Figur 1, Ramfaktorteorin i dess enklaste form.

Ramfaktorer kan delas in i yttre och inre faktorer (Lindblad, Linde & Naeslund 1999, s.93ff). Med yttre faktorer menas faktorer som styrs av skolledningen och av politiska beslut, som till exempel läroplaner, tillgång till material, lokaler, gruppstorlek och hur elever delas upp i grupper. Med inre faktorer menas faktorer som är inneboende i individen, som till exempel kunskap, självförtroende och intressen (Lindblad, Linde, Naeslund, 1999, s. 101).

Ramfaktorteorin och dess uppdelning av ramfaktorer i yttre och inre faktorer, passar väl för att skapa förståelse för de hinder och möjligheter ungdomsfotbollen står inför i Addis Abeba. Dels beskriver jag i arbetet hur resultaten ser ut, det vill säga hur ungdomars möjligheter att träna organiserad fotboll ser ut i Addis Abeba. Dels beskriver jag ramfaktorer som bidrar till att situationen ser ut som den gör, det vill säga de hinder och möjligheter som ungdomsfotbollen i Addis Abeba står inför. Bland yttre faktorer har jag i arbetet undersökt vilka riktlinjer som existerar från etiopiska fotbollsförbundets sida, vilka resurser som finns tillgängliga för ungdomsfotbollen i Addis Abeba, och vilka organisatoriska strukturer, såsom klubbar och skolan, som engagerar ungdomar i fotbollen. Bland inre faktorer har jag framförallt fokuserat på tränarnas kunskapsnivå samt spelarnas motivation, prioriteringar och attityder.

3. Syfte och frågeställningar

Syftet med undersökningen är att beskriva hur barn- och ungdomsfotbollen är organiserad i Addis Abeba, Etiopien, med ett speciellt fokus på ungdomsfotbollen. Uppsatsen kommer att redovisa ledares, tränarnas och ungdomars beskrivning av ungdomsfotbollen. Frågeställningarna är: Hur beskriver tränare, ledare och ungdomar ungdomsfotbollens organisation samt dess hinder och möjligheter, i Addis Abeba Etiopien.

4. Metod

Både en kvantitativ och kvalitativ metod har använts. Den kvantitativa undersökningen består av en enkätundersökning riktad till aktiva fotbollsspelande ungdomar i åldrarna 13-17 år. Den

kvalitativa undersökningen består av intervjuer med sex personer med olika arbetsuppgifter inom ungdomsfotbollen.

4.1 Urval och tillvägagångssätt

Studien av ungdomsfotbollen är förlagd till Addis Abeba. Staden är indelad i 11 så kallade "subcities" (motsvarar ungefär en kommun, men större) med ungefär 300 000 invånare per subcity. Undersökningen genomfördes i ett subcity/kommun som heter Addis Ketema med en yta på c:a 7,42 kvadrat km, 320 000 invånare och 9 olika "kebeles", där en kebele motsvarar en stadsdel. Denna subcity/kommun valdes ut efter diskussion med olika personer inom fotbollsvärlden i Addis Abeba, däribland sportjournalister, personer på federationen samt genom egna observationer. Mot bakgrund av att ungdomsfotbollen generellt är dåligt utvecklad i Etiopien ville jag speciellt studera ungdomslag med en relativt hög grad av organisation och framgång. Det är till exempel känt att många landslagsspelare kommer från just denna subcity/kommun. Totalt intervjuades sex personer.

Till att besvara enkäten valdes två ungdomsfotbollslag ut med totalt 45 fotbollsspelare. Dessa två ungdomslag tränar regelbundet, får olika stöd från kommunen, har en bra träningsvilja, samt har kunnig personal och stora ekonomiska resurser. Urvalet gjordes på rekommendation från den ungdomsidrottsansvarige i subcity/kommunen eftersom de känner lagen och dagligen arbetar med ungdomarna under träningen. Ett av lagen har vunnit en ungdomstävling i Addis Abeba. Aktuella kontakter med ansvariga för urvalet har skett via telefon och personligen. Jag fick in svar från 36 enkäter vilket ges ett bortfall på 20 procent.

4.2 Arbetsplan och genomförande

För att underlätta genomförandet av undersökningen gjordes en ungefärlig veckoplanering. De första veckorna förberedde jag frågorna, formulerade dessa så att de kunde anpassas till Etiopien, samt gick runt i kommunen (sub-city) för att se vilka fotbollsplaner som fanns, på skolor och i kvarter, och vilken verksamhet som pågick där, inklusive spontanfotboll. Jag observerade vilken utrustning de hade och vilka som spelade. Samtidigt erhöll jag information om hur fotbollen i kommunen är organiserad och till vem jag kan vända mig för att diskutera urval och få klartecken att göra min undersökning. Sedan kontaktade jag olika myndigheter till exempel Addis Ketema (sub-city), Addis Abebas Fotbollsförbund och de två fotbollslagen (så kallade "projekt") som kommunen rekommenderade. Tränarna för de två lagen godkände enkätfrågorna. I Etiopien kan man inte gå runt och göra intervjuer och samla in information utan att förklara vad man håller på med och få grönt ljus från ansvariga på olika nivåer. I nästa

steg var mitt syfte att lära känna spelarna, tränare och lagledare och skapa förtroende. Detta gjordes helt enkelt genom att presentera mig och diskutera med ledare och spelare. Sedan genomfördes en pilotstudie i en kebele (en stadsdel) med ett ungdomslag med 15 deltagare i U15 – U17 där jag testade enkäten. Detta var alltså ett annat lag än de två lag/projekt som jag sedan använde för min studie. Nästa steg var att dela ut och samla in enkäter från spelarna i de två utvalda lagen. Intervjuerna gjordes efter enkätundersökningen. De sista veckorna innehöll dokumentation och utvärdering av insamlad information.

4.3 Procedur

4.3.1 Intervju

De utvalda intervjupersonerna var 6 stycken med olika arbetsuppgifter inom ungdomsfotbollen, två av dessa tillhör Addis Abebas fotbollsfederation och arbetar med ungdomsutveckling. De benämns här ip1 och ip2. En intervjuperson, ip 3, representerade kommunen och är ansvarig för ungdomsfotbollen där. Ytterligare två personer är tränare i så kallade ungdomsfotbolls-”projekt”, nämligen de två lagen jag studerade i kommunen Addis Ketema, och benämns ip4 och ip5. Slutligen är den 6:e deltagaren klubb-manager (sportchef) på en klubb i Etiopiens första liga och benämns ip6. Intervjupersonerna utsågs av mig personligen för att få bästa bredd på informationen kopplat till de slutsatser om ungdomsfotboll och talangutveckling som framkommit i forskningsläget och som pekar på de viktiga roller som spelas av tränare, klubbar, federationen och myndigheter.

Vi möttes på gemensamt beslutade platser. För några på deras kontor, för andra på restaurang (ostörd plats) för att både intervjuare och den intervjuade skulle känna sig bekväma. Intervjupersonerna har fått bestämma själva vilka platser som är bekväma för dem.

Alla intervjuerna gjordes på amarigna (etiopiskt arbetsspråk) för att undvika missförstånd.

För att minnas svaren och samtalet användes en intervjuguide. Minnesanteckningar fördes som stöd. Intervjuerna var mindre strukturerade för att kunna fullföljas utan avbrott. Intervjuerna spelades enligt deras önskemål inte in vilket är vanligt i Etiopien där informationen från personer senare kan befaras användas emot dem.

En intervjuguide med frågor utformades som underlag för intervjuerna. Denna struktur gav bestämda frågeområden och i en bestämd följd. Med sådan struktur kan man ge utrymme till nästa fråga utifrån deltagarnas svar (Hassmen & Hassmen 2008, s. 252).

I starten av intervjun ställdes bakgrundsfrågor för att skapa förtroende och trygghet (Hassmen & Hassmen 2008, s. 252). Detta var öppna frågor kring den intervjuades bakgrund, ålder, arbete, intresse, hur länge de arbetat med ungdomsfotboll och varifrån deras intresse kommer. Så erhöles en större förståelse för hur personen tänker och upplever aktuellt område (Hassmen & Hassmen 2008, s. 253). Se också Intervjuguiden i bilaga 3.

4.3.2 Enkät

I enkäten till de fotbollsspelande ungdomarna i de två utvalda lagen ingick frågor som rör deras träningsituation, kontakt med hemmet, praktiska förhållanden, utrustning, intressen, skola med mera. Detta kopplar också till forskningsläget som ju till exempel pekar på vikten av både en holistisk och systematisk syn på individens spelarutveckling (Henriksen 2010) och komplexiteten i talangutveckling (Aalberg & Sether 2016).

Enkäten har lämnats till spelarna på plats av tränarna som också gav information till deltagarna. Efter diskussion och möte med ansvariga ledare för de två lag som är från Kebele 16 och 17, som var de stadsdelar som skulle studeras, kunde vi diskutera och planera innehållet med dem. Genom dem erhöles också kontakt med högsta ansvariga för aktuella områden, som alla gav klartecken till samverkan. Vi diskuterade antal spelare och träningstider, samt tider för djupare intervjuer med tränaren.

Enkätundersökningen genomfördes med 45 fotbollsspelare, varav lag A med 25 spelare och lag B med 20 spelare. Enligt tränaren har de delat laget i två, här kallat lag A och B. Tjugofem enkäter lämnades ut till lag A spelare och 20 besvarades. Tjugo enkäter lämnades ut till lag B spelare och 16 besvarades. Totalt har 36 svar inkommit från sammanlagt 45 spelare. Bortfallet är 20 procent.

Enkätens syfte var att samla in information om ungdomarnas syn på sin träning, deras målsättning, hur träningen var organiserad, vad de tycker om ungdomsfotbollen, och vilka resurser/förutsättningar de hade, både i form av stöd från projektet och hemifrån (mat med mera). Enkätfrågorna med svar var alla formulerade på amarigna (Etiopiens arbetspråk). Se bilaga 2

4.4 Etiska överväganden:

Det finns fyra huvudkrav på hur forskning inom humaniora och samhällsvetenskap ska genomföras på ett etiskt korrekt sätt. Dessa är framtagna av Vetenskapsrådet och den här undersökningen har utgått från dessa krav.

Dessa fyra krav är: informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet. (Vetenskapsrådet 2002, s. 6)

I den här undersökningen gavs en noggrann information till ungdoms- och verksamhetsansvariga för ungdomsfotbollen, om dels deras egna intervjuer, varför undersökningen görs, att det är frivilligt att delta, att detta är en del i min utbildning på högskolan, att inga namn används, man är anonym och att deras uppgifter bara används som kunskapsgrund i denna och framtida utbildningar (Ibid , s. 14).

Tränarna var de som informerade vidare till deltagarna när enkäterna delades ut. Till några ansvariga förmedlades motsvarande information per telefon. Samtyckte gjorde alla att delta i enkäten. Jag var dock noga med att efterhöra med tränarna att alla hade förstått att de deltog frivilligt, att de kunde ändra sig eller ställa ytterligare frågor om något var oklart, såväl som att de var anonyma, att inga namn skulle avslöjas, att det enbart var svaren på frågorna som skulle redovisas (Vetenskapsrådet 2002, s. 9). Ingen av de intervjuade ville bli inspelade vilket respekterades. Alla intervjupersoner som intervjuats och spelarnas personliga uppgifter i studien skulle på det sättet vara omöjliga att komma åt (Ibid , s. 12).

4.5 Validitet och Reliabilitet:

För att få fram tillförlitliga uppgifter och mäta det som studien avsåg (validitet) kring ungdomsfotbollen i Addis Abeba ansågs att både ledare, tränare och ungdomar behövde ingå i studien. Organisationen av fotbollen är en del, upplevelser och uppfattningar från spelare en annan. Detta har uppnåtts genom en kombination av intervjuer och enkäter som täckte in olika kategorier av personer.

Enkätfrågor är ofta svåra att formulera Det kunde säkert gjorts bättre och mer breddat för att nå en än högre reliabilitet. En pilotstudie av enkäten genomfördes i en stadsdel med 15 spelare i gruppen U15 – U17. Denna grupp valdes eftersom enkätfrågorna riktade sig till motsvarande åldersgrupp. Efter svaren från spelarna i pilotgruppen gjordes vissa korrigeringar. Även vissa kommentarer från spelarna var till hjälp. Pilotstudien har hjälpt mig i frågeformuleringen exempelvis genom att förenkla vissa frågor och helt ta bort andra frågor. Detta höjer även reliabiliteten.

Hög validitet erhöles dock genom intervjuerna som täckte in olika viktiga kategorier (med referens till forskningsläget) och med intervjupersoner som har jobbat mycket med ungdomar samt har olika bakgrund och ålder, samt genom att använda en intervjuguide och systematiskt ta anteckningar. En intervjuguide utformades som styrde och vägledde genom intervjun. Det

gav en säkerhet om att intervjuerna inte skiftade fokus eller att man missade det centrala i intervjun. Att utforma en intervjuguide leder till att validiteten stärks (Hassmen & Hassmen 2008, s. 253). Enkäten blev mer kompletterande informationsinsamling.

Giltigheten, dvs validiteten, i undersökningen handlade också om att välja de personer som är mest insatta i området och som här var tränare, ledare och ungdomar som deltog, så hade de den största insikten i området för att ge svar på frågorna och för att uppnå undersökningens syfte (Jacobsson & Nilsson 2011, s. 107).

5. Resultat

5.1 Intervjuer

Nedan följer en beskrivning av de olika verksamhetsformerna, det vill säga ungdomsfotbollens organisation, samt en diskussion om förutsättningar, hinder och möjligheter. Denna beskrivning bygger på en sammanställning från intervjuerna. Sammanställningen illustreras genom citat.

Enligt ip1 (från Addis Abebas fotbollsfederation) så finns i Addis Abeba sammanlagt endast 7 fotbollslag av pojkar upp till 20 år (U20) samt 15 ungdomsfotbollslag för pojkar upp till 17 år (U17) som spelar året runt, det vill säga är organiserade. *U17 är den åldersgrupp som startar det man kan kalla ungdomsfotboll i Etiopien, det vill säga det är en blandning av barn och ungdomar i åldrarna 15 till 17 år.*

Det finns inga tillförlitliga uppgifter om hur många som deltar i mer eller mindre organiserad ungdomsfotboll i Addis Abeba men den kan delas in i fyra olika kategorier, nämligen klubb fotboll, så kallad ”projekt”, skolfotboll samt spontanfotboll vilka beskrivs närmare nedan.

5.1.1 Om ungdomsfotbollsverksamheten i fotbollsklubbarna

De flesta fotbollsföreningar i Etiopien har ingen renodlad ungdomsverksamhet, utan deras föreningar byggs upp genom ett A-lag, ett B-lag och ett C-lag. A-laget är det som i Sverige kallas seniorlag, B-laget är det som i Sverige också kallas för reservlag samtidigt som det ofta är ett ungdomslag med spelare i åldrarna 18 – 20 år. C-laget är det som ofta ligger närmast ungdomsverksamhet, med spelare som ofta är i åldrar mellan 15 – 17 år, men det är endast större klubbar som är organiserade på detta sättet.

Väldigt få klubbar lyckas ta fram "egna produkter". Det är bara de mest populära klubbarna som t.ex. St. George's FC, Ethiopian Coffee och Ethio Electric som lyckas med det, eftersom alla ungdomar vill gå dit. Klubbarna har bra resurser för att attrahera ungdomar (ip6).

Sammantaget finns det endast i begränsad utsträckning ungdomsspelare inom fotbollsklubbarna och i de yngre åldrarna saknas organiserad träning inom klubbarna helt.

5.1.2 Om ungdomsfotboll i så kallad projektform

Så kallade fotbollsprojekt startas av federationen eller av privatpersoner och innebär att de plockar ut talanger från flera geografiska områden i staden och tränar dem tillsammans med målet att de sedan ska spela i landslaget eller gå till de stora fotbollsklubbarna.

Dessa projekt kan få hjälp av olika biståndsorganisationer och från staten. Till exempel finns det ett projekt som heter "Asko" och som får hjälp av olika företag, medlemmar och privatpersoner. Fotbollsprojekt är en stor diskussion i hela Etiopien och många, till exempel tränare, sportexperter, journalister och klubbledare med flera säger att det är den enda lösningen för att landet skall få bättre fotbollsframgångar, men hittills har det inte lyckats (ip3).

Det finns flera olika fotbollsprojekt som har startats i landet, men de kunde ofta inte fortsätta på grund av att stödet till projektet stoppats av olika anledningar.

Enligt ip 3 finns i hela landet 24 projekt som har startat och som har organiserat ungdomar i olika åldersgrupper (t.ex. U13, U15, U17 och U20), men hur många av dessa som lyckas fortsätta att utveckla ungdomstalanger är oklart. *Av de olika åldersgrupperna verkar U15 och U13 ha lyckats bäst med ungefär 85 fotbollsspelare som har värvats till de stora fotbollsklubbarna mellan åren 1998 till 2001.*

Alla dessa projekt hade som målsättning att inom en fem- till tio-årsperiod träna ungdomsspelare och ge möjlighet för klubbarna att värva spelare från projekten. Samtidigt är det stora målet att bygga upp landslaget och att lyckas kvalificera sig för spel i afrikanska mästerskapen eller till VM.

Enligt ip 4 har man därefter tränat ungdomarna från och med 13 års ålder som målgrupp. Men denna målsättning har inte nåtts. *Många projekt hade svårt att fortsätta. Några hade inte den kapacitet som krävdes.* Pengar är ett annat problem och en orsak till att projekten inte fungerar, men även staten och fotbolls federationen har ett ansvar eftersom man till exempel inte arrangerat tillräckligt med tävlingar för ungdomarna.

5.1.3 Om skolfotbollen

Eftersom de flesta så kallade ”projekt” inte har fungerat av olika anledningar vill staten nu istället satsa på skolfotboll.

Enligt ip 3 så fanns i Addis Ketema kommun flera olika idrottsprojekt kopplade till skolan. *Ett sådant skolprojekt kan till exempel innebära att de ger extra träning till 50 fotbollsspelare, 20 friidrottare, volleybollspelare, och så vidare.* Dessa spelare deltar sedan i olika skoltävlingar eller cuper.

5.1.4 Om spontanfotboll

Spontanfotboll på gatorna som ungdomsfotboll finns i varje kommun, det vill säga eftersom det inte finns någon organiserad barn- och ungdomssatsning genom fotbollsklubbarna eller staten så har ungdomarna inga alternativ utan startar istället själva egna lag och tränar till exempel tillsammans på helgerna.

Enligt ip 5 fungerar detta ibland bra, så att talangerna blommar ut själva och sedan lyckas spela i klubbtag eller till och med i landslaget. Många etiopiska spelare har kommit fram från spontanfotbollsträning framför allt det som idag kallas Street-fotboll.

På senare år har spontanfotbollen ökat, men den har också blivit mycket farligare för barnen som spelar på asfalt.

Men deras intresse är stort att vara med i spelet på gatan, trots att det dels är en farlig trafiksituation, men även att underlaget som är asfalt innebär risk för skador. Det är en mycket stor aktivitet med spontanfotbollen på helgerna. Om du vill se detta, gå upp tidigt på morgonen på helgerna, många asfaltytor är då avstängda med stenar, där barnen spelar fotboll (ip5).

Många av barnen har ingen tillgång till fotbollsplaner eller någon fotbollsorganisation i Addis Abeba, vilket gör att spontanfotbollen får ersätta det som organiserad fotboll annars hade kunnat erbjuda.

5.1.5 Om barn och ungdomsverksamhet

Enligt ip 2 finns ingen ”barnfotboll” i Etiopien som är organiserad efter åldersindelning, det vill säga från 6 år till 12 år, utan istället spelar man i lag med olika åldrar, samt möter lag i andra åldrar, vilket ofta får till konsekvens att många slutar i tidig ålder, för att de inte har någon möjlighet att spela med och mot jämnåriga spelare. Till exempel kan en 15-årig spelare möta en 13-årig spelare och får alltså inget motstånd som gör att de kan utvecklas, eller tvärtom så kan unga talanger sluta i förtid för att de inte kan utvecklas i sin egen takt. Vanligt

förekommande uppgifter om falsk ålder är också ett resultat av bristen på möjlighet att spela organiserad barn- och ungdomsfotboll. ”När det inte finns tillräckligt organiserad fotboll i alla åldrar då blir det istället fusk med ålder för att spela i organiserat fotboll.”

Enligt ip 6 har inga fotbollsföreningar i Addis Abeba eller i Etiopien turneringar för barn det vill säga att man kan spela i 5- eller 7-mannalag och sedan i 11-mannalag i åldrarna från 6 - 15 år. *För dessa åldrar finns det helt enkelt ingen organiserad fotboll genom klubbarna eller federationen.* Alla fotbollsföreningar jagar efter bra spelare, om de finns någonstans. Ett alternativ kan till exempel vara att de hämtar spelare från något av ”projekten” eller från spontanfotbollen.

5.1.6 Om hinder för ungdomsfotbollen

Det tydligaste hindret som framkommer för spelarutveckling i Etiopien är att det saknas grundläggande träning och färdigheter från ungdomsfotboll.

Etiopiska fotbollsfederationen och fotbollsklubbarna fokuserar bara på landslagets tävlingar och på internationella klubbfotbollstävlingar. Resultatet visar att både landslaget och fotbollsklubbarna inte har lyckats kvalificera sig till stora mästerskapstävlingar. I stället blir deras resultat från internationella tävlingar sämre och sämre (ip5).

Enligt ip 5 arbetar andra länder med speciella färdigheter tills barnen fyller 14 år, från 14–16 år med olika speciella träningar och från 16 år och uppåt med teknik och taktik, fysiskt och psykologiskt. *Vi har inga sådana planeringar eller egna fotbollsfilosofier.*

Blandningen av barn och äldre ungdomar i de yngre lagen fungerar inte särskilt bra, vissa får mer kontakt med bollen och vissa kan inte involveras i spelet.

När de spelar till exempel smålagsspel kan oftast de yngre stå kvar ute på planen medan de äldre spelar flera matcher i rad, en del slutar. Konsekvensen av detta blir att många yngre spelare slutar tidigt att spela fotboll (ip2).

Det finns inga klubbar som har sin egen identitet, inga klubbar som har en långsiktig plan för att träna ungdomar, att tänka exempelvis att om fem år ska vi nå så och så många ungdomsspelare, att de skall öka, om några år ska spelarna nå A-lags nivå och att de ska kunna tävla på internationell nivå.

Enligt ip 4 tänker Fotbollsförbundet bara på Premier League tävlingarna (motsvarar Allsvenskan). *Federationen skall inte fokusera på Premier League tävlingar, det är klubbarnas ansvar. Istället ska fotbollförbundet arbeta med barn och ungdomsutveckling.*

Ip 4 pekar på flera brister. Enligt honom finns ingen organisation för barnfotboll, det måste finnas fler privata ägare av till exempel fotbollslag, och federationen ska styra de privata personerna. Han menar också att federationen och fotbollsklubbarna inte har styrdokument för att styra fotbollen.

När vi har bra tränare då kan vi skapa bättre spelare . När barnen är 8–10 år ska de lära sig vissa saker för att utvecklas. Från 11–13 år finns det några färdigheter som ska utvecklas till exempel koordination och flexibilitet. Detta kan du maximera när du blir äldre(ip3).

Enligt ip 2 börjar träning inom Etiopisk fotboll oftast när barnen har fyllt 15–17 år. Han menar att om man inte utvecklar de färdigheterna tidigt, är det svårt att lära nytt och det är svårare att lära sig. Ip 3 pekar på behovet av bättre tränarutbildning och att skapa bra tränare.

5.1.7 Om förutsättningar och möjligheter för ungdomsfotbollen

Trots alla hinder finns också goda förutsättningarna att spela fotboll i Etiopien. Framförallt är motivationen att spela fotboll stor bland ungdomar.

Det finns många talanger och tekniskt begåvade spelare i landet. Dessa unga talanger, ska tränas i tidigare ålder för att utveckla sin tekniska färdighet, för att lära sig ta rätt beslut på fotbollsplaner och utveckla sina taktiska förmågor. All inlärning fungerar bäst när de är barn, inte när de redan har blivit äldre eller blivit en vuxen människa. Alla de stora fotbollsnationerna har barnfotbollsprogram. De vet hur de ska träna barnen och vad barnen behöver tränas i. I Etiopien har vi inget eget barnfotbollsprogram och vi vet inte vad barnen ska lära sig (ip5).

Ip 5 menar att för att utveckla ungdomsfotbollen i Etiopien, är det viktigt att ungdomstränarna får utbildning utomlands, samt öka antalet med flera utbildade ungdomstränare. Han menar att det är de utbildade ungdomstränarna som har förmåga att utveckla ungdomsfotbollen. Han påpekar också att många landslagstränare säger att det finns brist på spelare, men vem har ansvaret? Vem ska utveckla spelarna? Är det klubbarnas ansvar eller är det de personer som arbetar med ungdomarna?

Flera intervjupersoner säger att det finns brist på pengar och om det fanns tillräckligt med resurser, då skulle det vara lätt att jobba med ungdomar.

Eftersom landets befolkning till 50 procent består av ungdomar handlar det om ganska många människor, som man skulle kunna mobilisera (ip1).

Ip 3 menar att om det fanns tillräckligt med resurser, om det fanns utbildade tränare, om det också fanns ett ansvar, från något håll så skulle det finnas förutsättningar.

Det etiopiska klimatet, i alla fall på höglandet, är bra att spela fotboll i, eftersom landet enligt sin egen turistreklam har 13 månaders sol [den etiopiska kalendern har 13 månader men i praktiken upptas 2 – 3 månader av regnperiod, beroende på var i landet man befinner sig] och temperaturen är mellan 15 till 25 grader varmt, vilket är ett mycket bra klimat för att träna fotboll (ip1).

Enligt ip 2 finns det finns stora möjligheter att utveckla ungdomsfotboll i Etiopien, och framförallt i Addis Abeba, inte minst för att det finns så många intresserade ungdomar under 18 år.

Det finns alltså oerhört mycket kapacitet att arbeta med när det gäller teknik, taktik, koordination, snabbhet, uthållighet och styrka. Vi kan inte nå någonstans om vi inte jobbar med U15, U17 och U20 och blir framgångsrika i de delarna på både nationell och internationell nivå (ip2).

Enligt ip 6 så är kvalitén i Etiopiens sätt att spela fotboll är mycket traditionellt och inte framgångsrikt. Han menar att fotbollsklubbarna och fotbolls federationen, ska starta sina fotbollsakademier och jobba tidigt med barnen och med ungdomsfotbollen.

5.1.8 Sammanfattning av resultaten

För de lite äldre pojkarna, 13-15 år, finns skolfotbollen samt så kallade ”projekt”, men ingen organisation eller någon fotbolls förening. Ungdomsfotbollen har många utmaningar. Det saknas resurser, utbildade tränare, lämpliga fotbollsplaner, materiel, utrustning, lokaler och träningstider. Det saknas också en tydlig policy hos Etiopiens och Addis Abebas fotbolls federation som prioriterar ungdomsfotbollen och som visar hur den bör organiseras. Det finns dock stora möjligheter. Framförallt är motivationen att spela fotboll stor bland ungdomar. Det finns också många talanger och teknisk begåvade spelare i landet.

5.2 Ungdomars syn på fotboll

I enkäten till fotbollsspelande ungdomar ingick frågor som huvudsakligen rör deras träningssituation kontakt med hemmet, praktiska förhållanden med mat, utrustning, intressen och skola. Svaren redovisas uppdelat på gruppen 13-15 och 15-17 år. Hälften (50 procent) av de svarande i båda åldersgrupperna tränade två gånger per vecka och hälften tränade tre gånger per vecka. Ingen svarande tränade mindre eller mer än två eller tre gånger per vecka.

Enkäten visar att innan träningen bland 13-15 åriga går 50 procent till skolan, 25 procent jobbar och 25 procent hjälper föräldrarna. I den äldre gruppen 15-17 år går 78 procent av de svarande till skolan innan det börjar sin träning och 22 procent av spelarna vilar innan träningen. Efter

träningen i den yngre gruppen jobbar 25 procent av spelarena, 25 procent läser böcker, 25 procent sover och 25 procent tittar på film. I den äldre gruppen arbetar 10 procent efter träningen, 20 procent sover, 30 procent läser böcker, 20 procent ser på film och 20 procent umgås med kompisar.

6. Diskussion och analys

Som tidigare nämnts är syftet med denna undersökning att beskriva hur fotbollen är organiserad i Addis Abeba, Etiopien, med ett speciellt fokus på ungdomsfotboll. I resultatkapitlet redovisas ledares, tränares och ungdomars beskrivning av ungdomsfotbollen i en utvald kommun (sub-city) i Addis Abeba. Nedan analyseras och diskuteras dessa resultat.

6.1 Talangutveckling

Som framkommer i forskningsläget (Henriksen 2010; Aalberg & Sether 2016) är talangutveckling en komplex process som kräver såväl ett holistiskt och systematiskt synsätt på individen och dess utveckling, både på och utanför fotbollsplanen, liksom ett långsiktigt förhållningssätt. Resultaten från denna undersökning visar, och då framförallt från intervjuerna, att personer som jobbar med ungdomsfotboll i Etiopien inte förefaller speciellt medvetna om detta, bortsett från behovet av långsiktighet och en viss frustration över att till exempel de ”projekt” som startas inte har resurser att vara uthålliga. Möjligen förklaras detta av att andra hinder framstår som mer avgörande (såsom brist på planer, utbildade tränare, utrustning, organiserade serier för ungdomar) och att den mer komplexa diskussionen om vad som främjar talangutveckling kanske blir möjlig först när fungerande strukturer och organisation finns på plats.

6.2 Organisation och struktur

Forskningsläget (Relvas et al. 2010) visar på vikten av att federationen stöder klubbarna i att ta fram långsiktiga planer och en effektiv organisation för ungdomsfotbollen.

Studien visar att det finns en viss organisation av ungdomsfotbollen i Addis Abeba, främst för pojkar på olika nivåer och i åldrar som motsvarar svenska juniorer, det vill säga mellan 17–20 år. Den organiserade ungdomsfotbollen kan delas in i fyra olika kategorier, nämligen klubb fotboll, projekt fotboll, skolfotboll och spontan fotboll, där federationen är med och påverkar de tre första kategorierna.

I intervjuerna framkommer att det funnits en inriktning inom federationen mot att plocka ut ungdomar i 15 - 17 år till så kallad fotbollsprojekt. Till viss del har det lyckats. Mellan åren

1998 – 2001 lyckades en av dessa så kallade fotbollsprojekt sända 85 spelare till landets stora fotbollsklubbar. Många diskuterar projektfotboll som enda lösningen, ur vilka man sen plockar ut talanger. Här möter man dock en annan svårighet. Man är beroende av resurser från företag, eller staten. Detta har varit svårt, under en period fanns det bistånd men det har nu stoppats. Det verkar således oklart med korta projekt, där resurserna tar slut efter ett tag. Av detta kan man dra slutsatsen att federationen förefaller ha svårt att stötta spelar- och talangutveckling genom så kallade projekt framförallt på grund av brist på resurser.

Från andra intervjupersoner framkommer att det förefaller vara otydligt vem som har, eller bör ha ansvaret för att organisera ungdomsfotboll, federationen, klubbarna eller så kallade projekt. Någon menar att skolfotbollen blir allt viktigare, någon annan menar att klubbarna måste ta ett större ansvar och andra påpekar att det saknas styrdokument från federationen hur ungdomsfotbollen skall organiseras.

Sammantaget kan man konstatera att styrningen och stödet till ungdomsfotbollen från federationen förefaller vara mycket svagt och splittrat och inte motsvara vad forskningen visar att det krävs för att nå framgång. Samtidigt säger alla intervjupersoner att ungdomsfotbollen är mycket viktig och behöver mera stöd så det finns en medvetenhet om bristerna, liksom om hur andra mer framgångsrika fotbollsnationer har organiserat sin ungdomsfotboll. Intervjupersonerna säger också att det finns ett stort intresse och motivation hos ungdomar att spela fotboll, vilket också enkäten visar. Resurser verkar vara en avgörande fråga men möjligen också prioriteringar inom federationen. En intervjuperson pekar till exempel på att federationen främst prioriterar landslagsfotbollen.

6.3 Tidig ungdomsutveckling och barnfotboll

Forskningen (Balyi 2010; Les & Wayne 2016) visar tydligt vikten av organiserad träning och barnfotboll i tidigare år, till exempel att vissa färdigheter bara kan läras in tidigt och att så kallad ”minifotboll” är en framgångsrik organisationsform för yngre barn (under 10 år).

Undersökningen visar att det saknas en organisation för barn från 6 år och upp till 12 år i Addis Abeba. En blandning av barn och äldre ungdomar i de yngre lagen fungerar inte särskilt bra, vissa får mer kontakt med bollen, en del kan inte alls involveras i spelet, och de yngre barnen verkar mer utgöra en bas för den äldre gruppen. Trots svårigheterna med en blandning av barn och ungdomsspelare som tränar tillsammans, försöker en del tränare ändå att dela upp sin träning i övningar efter barnens mognad.

Samtidigt visar undersökningen, framförallt genom intervjuerna, att personer som jobbar med fotboll i Addis Abeba är medvetna om betydelsen av att barnen börjar tränas tidigt i organiserad form och att detta sker i många andra länder. Det framkom tydligt från intervjuerna och från forskningen att om man vill ha en framgångsrik elitfotboll måste man börja med barnen och ungdomarna, men det tog 20 år för England att bygga upp en sådan organisation (Les & Wayne 2016, s. 804).

6.4 Hinder & förutsättningar

Frågeställningar för undersökningen är: *Hur beskriver tränare, ledare och ungdomar ungdomsfotbollen i Addis Abeba, Etiopien, sett utifrån aktuella hinder och förutsättningar?* Nedan diskuteras därför de hinder och förutsättningar som framkommit i undersökningen, uppdelat på yttre och inre ramfaktorer.

Ett stort antal yttre faktorer som utgör hinder och möjligheter för ungdomsfotbollen i Addis Abeba framkommer. I intervjuerna beskriver tränare och ledare de svårigheter som finns och vad som behöver förändras, för att varje spelare skall kunna utvecklas bättre. Det finns brist på resurser (pengar), stöd och styrning. Fotbolls federationen och fotbollsklubbarnas fokus ligger på landslagets tävlingar, internationella tävlingar med mera. *Men utan en bättre organiserad ungdomsfotboll i Etiopien kommer landet fortsätta att missa fler mästerskap. Det saknas förberedda ungdomar som kan ta ett steg framåt och bli landslagsman/kvinna (ip5).* Här behöver federationen sannolikt bli tydligare i hur ungdomsfotbollen skall organiseras och prioriteras.

En annan förklaring finns i brister på planer, faciliteter och utrustning. Fotbollsplanerna är små och har oönskat underlag av exempelvis lera, som är torr eller blöt, eller är av cement, som ger fallskador, vilket är direkt farligt. Samtidigt blir det svårt att genomföra kvalitetsträning, det vill säga tekniska övningar såsom korta passningar, långa passningar, dribbling och spel en mot en, vilket är grundläggande tekniska övningar för bra fotbollsträning .

Vidare saknar fotbollsplanerna i kommunen Addis Ketema (5 st) fotbollslinjer och barnen spelar därför utan gränser. Samtidigt har tränarna inga markeringar på planen för att begränsa fotbollsplanen och då blir organisationen på träningen dålig. Av samtliga fem fotbollsplaner hade en av dessa inte två mål, vilket de övriga hade. Kvaliteten på målen var dålig och det var inte anpassade till barnens storlek. Samtliga fotbollsplaner saknade fotbollsnät. Inga fotbollsplaner hade små mål eller rullande mål.

Av inre faktorer som utgör hinder och möjligheter för ungdomsfotbollen i Addis Abeba menar de intervjuade är att det saknas grundträning hos ungdomarna. De har inte med sig grundläggande färdigheter. Som konstaterats ovan saknas organiserad barnfotboll helt i Etiopien vilket sannolikt förklarar detta. Samtidigt finns det många intresserade och motiverade ungdomar som vill spela organiserad fotboll. Om man går till enkäterna visar undersökningen att de olika åldersgrupperna tränar samma antal tillfällen per vecka. Spelarna är medvetna om att förbereda sig inför och efter träningen, vilket framkommer av deras svar. Dock finns det vissa spelare som måste arbeta för att delta i försörjningen därhemma. Mer än hälften av barnen går till skolan innan träningen. Ungdomarna har olika vanor efter träningen. Enbart 25 procent av ungdomarna mellan 13–15 år arbetar, resten läser böcker, sover eller ser på film. Sammantaget verkar det alltså finnas goda förutsättningar på individnivå att motivera och utveckla ungdomsspelare. Detta framkommer också i intervjuerna.

6.5 Metodkritisk värdering

Informationen är hämtad från olika håll det vill säga från intervjuer och enkäter. Detta utgör informationskällan. Att i efterhand kritiskt granska arbetet är bra, att fokusera på ett mer begränsat område hade varit bättre och framförallt att till exempel bara använda intervjuer för min datainsamling. Intervjuerna kanske också skulle fokuserat enbart på bara ungdomstränarna och istället kunnat göra djupare intervjuer med dem. Detta tillvägagångssätt kunde hjälpt mig att spara tid och mindre av att resa runt. Å andra sidan att närvara vid träningar, för att kunna bedöma helheten, se fotbollsplaner och träffa spelarna känns viktigt. Enkätundersökningarna kunde varit smalare och fokuserat mer på hur ungdomarna uppfattar hinder och förutsättningar för organiserad ungdomsfotboll i Addis Ketema. Jag hade också önskat att läsa mer av liknande forskning i Etiopien eller andra länder i Afrika men det var svårt att hitta. Det fanns ingen forskning om Etiopisk fotboll på Etiopiska fotbollsförbundets (EFF) hemsida. Allt i denna studie gjordes genom kontakter och med hjälp av de intervjuades goda vilja. Idealt skulle också flera former av barn- och ungdomsfotboll i Addis Abeba ha täckts in (skolfotboll, gatufotboll, med mera). Emellertid begränsades studien av både tid, resurser och de praktiska möjligheterna att få kontakt med olika former av fotbollsprojekt.

En faktor när reliabiliteten riskerar att minska är som här, när alla intervjuerna inte spelades in, och intervjuerna gjordes vid olika tillfällen. Om intervjuerna hade spelats in på band skulle alla intervjuernas reliabilitet öka, nu framkom önskemål om att inte spela in, vilket respekterades. Det är lättare att vara tydlig, när man i efterhand kan skriva ord för ord vad som var sagt, och bearbeta detta. Huvudfokus var dock, vem svarade och vad var svaret. En annan orsak kan

vara att intervjuerna gjordes på amarigna (Etiopiska arbetsspråket och det nationella språket) och senare översattes. I detta fallet med egen kunskap i språket var det lätt att förstå. Översättningen kan ändå inte ge den exakta meningen eller göra svaren full rättvisa eller exakthet.

I enkätundersökningen erhöles 36 svar av 45 möjliga, det vill säga 80 procent. Enkäterna lämnades på plats på träningarna vid två olika tillfällen. Tyvärr och oftast var inte alla med på träningarna, vilket gav ett naturligt bortfall.

6.6 Fortsatt forskning

Syftet med denna studie var att undersöka huruvida det finns en organisation för ungdomsfotboll i Addis Abeba, samt vilka hinder och förutsättningar som föreligger. Resultatet visar att det finns en viss organisation för äldre ungdomar (15 - 17 år) men inte för yngre ungdomar (som dock ibland tränar tillsammans med de äldre) eller för yngre barn. Mycket av den organiserade ungdomsfotbollen är också bara tillfälliga möjligheter, när det finns resurser. Detta kan jämföras med exempelvis Sverige där de flesta fotbollsföreningar erbjuder barn- och ungdomsfotboll (SvFF 2017). Eftersom forskning från andra länder, framförallt Europa (Relvas et al 2010) visar på vikten av att federationen har en tydlig policy för stöd till och styrning av ungdomsfotboll känns det angeläget att gå vidare och undersöka vilken policy som faktiskt finns eller inte när det gäller ungdomsfotboll i Addis Abeba och i Etiopien, och om problemet är avsaknad eller tillämpning av policy och i så fall varför? Intervjuerna med tränare och ansvariga för fotboll i Addis Abeba visar på ett stort önskemål om en organisation för ungdomsfotboll. En intressant studie man kunde göra är att se vilka resurser och vilken organisation som krävs för att starta ungdomsfotboll enbart i Addis Abeba.

En annan undersökning skulle kunna handla om hur de stora fotbollsklubbarna i landet ser på ungdomsfotboll och om och hur de vill organisera ungdomslag? Ytterligare andra möjliga studier som man kan gå vidare med vore att ta reda på hur resurser till ungdomsfotbollen fördelas från staten och om dessa finns överhuvudtaget?

7. Slutsats från studien

Studien visar att verksamheten inom ungdomsfotbollen i Addis Abeba haltar betänkligt. I förhållande till vad forskningen visar behövs framgångsrik spelar- och talangutveckling som kan bidra till att bygga upp internationellt framgångsrik elitfotboll. Detta inkluderar synen på individen, långsiktighet i struktur och organisation samt tillgängliga resurser. Viss organiserad fotboll för ungdomar finns under hela året, dock för äldre pojkar enbart och ofta av tillfällig

karaktär, men verksamheten har inte den grund både teoretiskt, och praktiskt som forskningen föreskriver. Detta förklaras i stor utsträckning av brist på resurser (pengar, planer, utrustning, utbildning) men sannolikt också av en brist på tydlig prioritering av ungdomsfotbollen hos federationen. Intresset är dock stort och ungdomar och barn spelar på gatorna utan att det finns vare sig ledare eller ansvariga.

De intervjuade tränarna anser att för att få fram fotbollsspelare som är framgångsrika och som också kan tillgodose landet med deltagare på olika nivåer upp till landslaget och i VM spel är det nödvändigt att satsa mer inte bara på ungdomsfotbollen utan också på barnfotbollen. Detta är också vad Etiopiens nya idrottspolicy säger, men det verkar saknas vilja och resurser att genomföra den i praktiken. Samtidigt finns det många intressanta modeller och erfarenheter från andra länder som Etiopien skulle kunna använda sig av för att utveckla sin barn- och ungdomsverksamhet inom idrott, exempelvis minifotbollen i Storbritannien där Etiopiens utbredda spontanfotboll skulle kunna utgöra en bra grund.

Käll- och litteraturförteckning:

Aalberg, RR. & Sether, SA. (2016). The Talent Development Environment in a Norwegian top-level football club. *Sport Science Review*, vol. XXV, no.3-4, 2016, 159-182.

Balyi, I. & Hamilton, A. (2010). *Long-term athlete development: Trainability in childhood adolescence. Windows of opportunity, optimal trainability*. National Coaching Institute British Columbia, Canada & MPE Advanced Training and Performance Ltd. Victoria , BC, Canada.

Brackenridge, C. (2011) *Children's Rights in Football: Welfare and Work*. <http://www.idrottsforum.org/articles/brackenridge/brackenridge110608.html> [2011-06-08]

Central Intelligence agency (2018- 09-19). *The World Factbook*: <https://www.cia.gov/library/publications/resources/the-world-factbook/geos/et.html>.

Chappell, R. & Seifu, E. (2000). Sport, Culture and politics in Ethiopia. *Culture, Sport, Society* 3:1, s. 35-47.

EFF (2017). *Ethiopian football federation*. <http://theeff.org/en/> [2017-04-03] .

Solomon Addis Getahun (2009). A History of Sport in Ethiopia. *Proceedings of the 16th international conference of ethiopian studies, ed*. Volume-1, s. 409-419 Complete-version.pdf.

Eliasson, I. (2016). *Anpassningar av idrott till barn- från vision till praktik inom tre idrotter*. Stockholm: Riksidrottsförbundet.

Ethiopian Legal Brief (2011). Ministry of youth, sports & culture of Ethiopia (MYSC). <https://chilot.me/wp-content/uploads/2011/08/fdre-youth-policy.pdf> [2018-09-20].

Hassmén, N. & Hassmén, P. (2008). *Idrottsvetenskapliga forskningsmetoder*. Stockholm: SISU idrottsböcker.

Henriksen, K. (2010). *The Ecology of Talent Development in sport: A multiple case study of successful athletic talent development environments in Scandinavia*. (PhD), University of Southern Denmark.

Les Howie & Wayne Allison (2016). *The English Football Association Charter for Quality: The development of junior and youth grassroots football in England*, *Soccer & Society*, 17(6), ss. 800-809, DOI: 10.1080/14660970.2015.1100897.

Lindblad, s., Linde, G., Naeslund, L. (1999). ”Ramfaktorteori och praktiskt förnuft”. *Pedagogisk forskning i Sverige, Årg. 4(1)*, s. 93-109.

Lundgren, U.P. (1972). *Frame factors and the teaching process. A contribution to curriculum theory and theory on teaching*. Göteborg: Göteborgs universitet.

Lundgren, U. P. (1999). Ramfaktorteori och praktisk utbildningsplanering. *Pedagogisk Forskning i Sverige. Årg. 4(1)*, 31-41.

Norberg, R.J, & Pihlblad, J. (red) (2011). *För barnen bästa. En antologi om idrott ur ett barnrättsperspektiv*. Stockholm: SISU idrottsböcker.

O’Gorman, J. (2016). Introduction: developing the research agenda in junior and youth grassroots football culture. [*Soccer and Society*, vol 17, nr 6, s. 793-799.](#)

Relvas, H., Littlewood, M., Nesti, M., Gilbourne, D., Richardson, D. (2010). Organizational Structures and Working Practices in Elite European Professional Football Clubs: Understanding the Relationship between Youth and professional Domains. *European Sport Management Quarterly* vol. 10, No. 2, 165-187, April 2010.

Riksidrottsförbundet (2009). *Idrotten vill. Verksamhetside och riktlinjer för idrottsrörelsen*. Stockholm: Riksidrottsförbundet.

Svenska Fotbollförbundet (2016) Fotboll i Sverige <http://fogis.se/om-svff/> [2017-07-28].

Vetenskapsrådet (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistiskt -sällsvetenskaplig forskning*. Elanders Gotab.

Wagnsson, S. (2009). *Föreningsidrott som socialisationsmiljö: En studie av idrottens betydelse för barns och ungdomars psykosociala utveckling*. Doktorsavhandling. Karlstad: Karlstad University Studies 2009:53.

Bilaga 1-Litteratursökning:

Syfte och frågeställningar:

Syftet med undersökningen är att beskriva hur barn- och ungdomsfotbollen är organiserad i Addis Abeba, Etiopien, med ett speciellt fokus på ungdomsfotbollen. Uppsatsen kommer att redovisa och analysera ledares, tränarnas och ungdomars beskrivning av ungdomsfotbollen, samt även av författarens observationer i samband med ungdomars träning och matcher. Frågeställningar är: Hur beskriver tränare, ledare, ungdomar och författaren ungdomsfotbollen i Addis Abeba Etiopien, sett utifrån (1) Aktuella hinder och förutsättningar?

Vilka sökord har du använt?

Youth soccer

soccer youth organization,

soccer youth Africa,

soccer youth development,

soccer youth elite,

soccer youth training,

soccer youth fitness,

soccer youth academy,

Soccer youth Ethiopian

Var har du sökt?

SPORTDiscus, Google Scholar, EBSCO Discovery

Sökningar som gav relevant resultat

Discovery: *The English Football Association Charter for Quality: the development of junior and youth grassroots football in England*

SportDiscus: *Organizational Structures and Working Practices in Elite European Professional Football Clubs:*

SportDiscus: *Children's Rights in Football: Welfare and Work.*

SportDiscus: *Long-term athlete development: trainability in childhood and adolescence windows of opportunity, optimal trainability.*

SportDiscus: *Sport, Culture and politics in Ethiopia.*

Riksidrottsförbundet :(RF)

Kommentarer

Jag hittade mest artiklar från databasen SportDiscus men oftast handlar de om skador och olika typer av träningar (fys, taktik) men tyvärr inte så mycket som handlar om hur ungdomsidrott är organiserat. Google Scholar har också varit till stor hjälp för att hitta tidigare forskning om ungdomsfotboll i Etiopien.

Bilaga 2 - Enkätfrågor:

1. Namn och ålder
2. Utbildningsnivåer
3. Spel position
 - a. Back
 - b. mitt mittfält
 - c. yttre mittfält
 - d. Forward
 - e. Målvakt
4. Hur många gånger tränar du i veckan?
 - a. En gång
 - b. Fem gånger
 - c. Fyra gånger
 - d. Tre gånger
 - e. Två gånger
5. Hur många matcher spelar du i veckan?
 - a. En gång
 - b. Två gånger
 - c. Inga matcher
 - d. Ibland
 - e. Inga matcher alls
6. Vad gör du innan träningen?
 - a. Går till skolan
 - b. Jobbar
 - c. Villar
 - d. Hjälper familjen
 - e. Ingenting
7. Vad gör du efter träningar?
 - a. Jobbar
 - b. sover
 - c. läsa böcker
 - d. Titta på film
 - e. Umgås med kompisar
8. Vad äter du innan träningen?
 - a. Engera be wet
 - b. pasta med sås
 - c. spagetti
 - d. frukt & salad
 - e. Vad som helst
9. Vad äter du efter träningar?
 - a. Engera be wet
 - b. pasta med sås
 - c. spagetti
 - d. frukt & salad
 - e. Vad som helst
10. Vad gör du när du är ledigt?
 - a. Titta på film
 - b. läsa böcker
 - c. umgås med kompisar
 - d. egna träning
 - e. umgås med familjer
11. Varför du spelar fotboll?
 - A. Att bli proffs
 - b. spela på klubb nivåer
 - c. spela till landslaget
 - d. Bara använda tiden
 - e. Det är roligt
12. Hur mycket älskar du fotboll i procent?
 - a. 100%
 - b. 99 %
 - c. 80 %
 - d. 70 %
 - e. 50%
13. Om du inte blir fotbollsspelare? vad vill du blir?
 - a. Fotboll tränare
 - b. Lärare
 - c. Läkare
 - d. Affärsmänniska
 - e. Annat
14. Vad tycker du om er fotbollsplan?
 - a. Mycket dåligt
 - b. bra
 - c. Farligt & inte bekväm spela på
 - d. Mycket farligt
 - e. bättre än ingenting.
15. Vad har för skor på träningen?
 - a. Fotbollsskor
 - b. gymmaskor
 - c. löpning skor
 - d. vanliga skor
 - e. Alla
16. Vad har du kläder på träningen?
 - a. Tröja & kors
 - b. över all
 - c. byxor
 - d. vadsomhelst
 - e. All
17. Har ni tillräckligt med bollar på träningar?

- a. Lagom bollar b. Tillräckligt c. vi har bollar till alla spelare d. Inte tillräckligt till alla e. inga bra bollar alls

18. Förutom fotboll vilka idrotter du tränar?

- a. Basketboll b. volleyboll c. löpning d. Styrketräning e. Inga andra idrotter

Bilaga 3 Intervjuguiden:

Följande frågeområde berörs under intervjun.

- Hur organiserad är dagens ungdomsfotboll och hur fungerar den?
- Vilka är det största hindren i dagens ungdomsfotboll, som tex. utrustningar, utbildade tränare, fotboll planer, klimatet eller andra faktorer?
- Hur önskar du att den etiopiska ungdomsfotbollen skulle organiseras, med tanke på utveckling, ekonomi, klimat och andra förutsättningar?
- Vilka potentiella resurser finns bland ungdomarna?
- Vilka möjligheter finns att utveckla ungdomsfotbollen, trots alla problem som finns?